

Sygn. akt IV KK 364/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 19 października 2017 r.

sprawy **M. B.**

skazanego z art. 296 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 marca 2017 r., sygn. akt II AKa [...]

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 18 maja 2016 r., sygn. akt III K [...],

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego M. B.**

UZASADNIENIE

Kasacja jest oczywiście bezzasadna i jako taką należało ją oddalić, dzieląc w pełni argumentację przedstawioną przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. w pisemnej odpowiedzi na kasację.

Z uzasadnienia kasacji jasno wynika, że jej Autor wprawdzie wskazuje na naruszenie prawa materialnego, tj. art. 65 § 1 k.k., (zarzut z pkt 1 kasacji), lecz w istocie kwestionuje zaaprobowane przez Sąd Apelacyjny w [...] ustalenia faktyczne poczynione przez sąd pierwszej instancji. Przypomnieć należy, iż zarzut kasacyjny nie może być rozpatrywany wyłącznie przez pryzmat jego brzmienia z *petitum* kasacji, lecz musi być odczytywany z uwzględnieniem argumentacji przywołanej w uzasadnieniu tego środka zaskarżenia, gdyż niejednokrotnie dopiero analiza pisemnych motywów nadzwyczajnego środka zaskarżenia pozwala na odczytanie rzeczywistych intencji Autora kasacji (por. np. wyrok Sądu

Najwyższego z dnia 17 maja 2005 r., III KK 266/04, LEX nr 150576). Z uzasadnienia kasacji przebiega wola zakwestionowania ustaleń faktycznych, będących podstawą rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Skarżący wprost argumentuje, że skazany M. B., wbrew ustaleniom poczynionym przez Sąd Okręgowy w K., nie uzyskał żadnej korzyści majątkowej, a tym samym nie uczynił sobie z przestępstwa stałego źródła dochodu. Oceniając zasadność zarzutu tej treści wskazać trzeba, po pierwsze, że zarzut błędu w ustaleniach faktycznych nie może być podstawą kasacji (art. 523 § 1 k.p.k.). Po drugie zaś, że zarzut ten dotyczy wyraźnie wyroku sądu pierwszej instancji, zaś kasacja jest nadzwyczajnym środkiem odwoławczym, pozwalającym stronom na zaskarżenie jedynie wyroków sądów odwoławczych i nie może być traktowana jako kolejna próba poddania ponownej kontroli instancyjnej orzeczenia sądu pierwszej instancji. Nie oznacza to, że błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia nie mogą być weryfikowane w postępowaniu kasacyjnym. Sąd Najwyższy wielokrotnie w swoich orzeczeniach podkreślał bowiem, że w kasacji dopuszczalne jest kwestionowanie sposobu dokonania instancyjnej kontroli ustaleń faktycznych w wyroku sądu odwoławczego, przez podniesienie zarzutu rażącego naruszenia prawa procesowego, które wywarło istotny wpływ na jej rezultat (tak m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2006 r., V KK 169/05, R-OSNKW 2006, poz. 90).

Na marginesie można jedynie zaznaczyć, że Sąd Okręgowy w K. w swym uzasadnieniu podkreślił, że wszyscy oskarżeni z popełnienia zarzucanego im czynu uczynili sobie stałe źródło dochodu, o czym świadczy rozłożenie czynu w czasie oraz zauważalna systematyczność ich działań (vide s. 53 uzasadnienia wyroku tego Sądu). Ustalenia te zostały następnie w całości zaaprobowane przez Sąd Apelacyjny w [...] działający jako sąd drugiej instancji. Nieprawdziwe są zatem twierdzenia Autora kasacji, że nie poczyniono takich ustaleń.

Odnosząc się z kolei do zarzutu z pkt. 2 kasacji nie sposób nie zauważyć, że zarzut ten został skierowany pod adresem Sądu I instancji, czyli Sądu Okręgowego w K., a nie Sądu Odwoławczego, który przecież nie modyfikował opisu czynu przypisanego. Nadto wskazać należy, że zarzut ten był już przedmiotem oceny i kontroli apelacyjnej. Sąd Apelacyjny w [...] podkreślił, że dla przypisania

sprawstwa przestępstwa określonego w art. 296 § 2 k.k. nie jest konieczne ustalenie czy i kto uzyskał korzyść majątkową, oraz czy korzyść majątkową sprawca uzyskał dla siebie czy też dla innej osoby, bowiem znamieniem tego przepisu jest nie uzyskanie korzyści lecz „działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej”. Z kolei z treści art. 115 § 4 k.k. wynika, iż korzyścią majątkową jest korzyść zarówno dla siebie jak i dla kogo innego. W tym kontekście brak takiego doprecyzowania w opisie czynu, na jaki wskazuje obrońca, nie stanowi naruszenia art. 414 § 2 pkt 1 k.p.k. (por. s. 69 uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]).

W realiach przedmiotowej sprawy również bezzasadny jest zarzut z pkt. 3 kasacji. Sąd Apelacyjny w [...] rozpoznając wniesione apelacje nie naruszył zasad obowiązujących w postępowaniu odwoławczym, a w szczególności przepisów art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku przekonuje, że podniesione w apelacji zarzuty zostały przez ten Sąd należycie rozpoznane. W pisemnych motywach zaskarżonego wyroku Sąd Apelacyjny w [...] wskazał czym kierował się wydając rozstrzygnięcie i umotywował przyczyny nie podzielenia zarzutów i wniosków apelacji.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k., postanowił jak na wstępie.

aw